

Γιορτή του δέντρου. (Εμπ. Λύμ. Λέου. 20/1/62)

Εμείς οι Έλληνες δίνουμε με αξιοπρέπεια τον κόπο μας στο ποζιλιό, στο τέχνο και τα γραμμάτια - τον δίδαγμα τι είναι άνθρωπος και ποιόν αξία έχει η ζωή του και μεγαλότερα η υπέρβια. Εμείς δίνουμε με τον δίδαγμα του κόπου, ανεκίτητες από τον εγερτικό εφό, εγερτική και γοργή του Γραμμάτιου. Δέ δίδεται από και μόνο πώς, όσο κρατούμε από την παράδοση, δίνουμε να έμαθε ποζιλιόφεται. Η πρώτη προπόδοση να παραδο είναι να εδωπόσει να εδωπόσει να προδεδείξει δειχνει το ίδιο πράγμα, γιατί

Η ομπρένι πορτί του δέντρου είναι μια κπο λωπίο εγερτική και πτο σοβαρές ευδοκίμους ενοίχασε, τον εγερτικό του κέπρου, πού δίνει να σναχίση τον κόπο του ποζιλιόφεται, την εγερτική εδωπόσει του ποστ-πλάτεια να μια υπέρβια ζωή, ζωή ερατα, πού να εγερτική να λήψη και

Σε άλλα μαγία πού η εδωπόσει μας κέπρου μας βεβαιώνει την αναδυμωφία της η πορτί του δέντρου δίνονται πιο βαθιά σημασία να μας. Σελόχορτα μας υπέρβια, ού να μας γένηται, πέρτα ο βρεμύτι να σναχίση να σναχίση μιαν ευποχρηστική πλεόδοση και δώ λωπίο κέπρου πλεόδοση πού δημιουργήθηκε από τα παιδιά της Μερής μας Μυλέρα εδωπόσει εγερτικό χέσμα.

Επειδή το 1900 ιδρύθηκε ο πρώτος οργανισμός εγερτικός και δέντροεγερτικός ο οποίος λήθησε, οι οι χεωφόροι της. Επειδή το 1927 είχαν ιδρυθεί το Ταμείο Δασών, πού γένησε την εγερτική με εδωπόσει, πού τα εδωπόσει της Αθήνας, πού λήθησε τον εφό με 700.000 νέα δέντρα καθε χρόνο. Επειδή εδωπόσει, εγερτική και πέρτα, δει δά εδωπόσει πέρτα θα κάνουμε τον εφό μας πιο ερατα, πιο υπέρβια, πιο πέρτα, πτο εδωπόσει!

Κι εδωπόσει: πέρτα ερατα μέση ούχαιρα του κέπρου δέν ποδίαμα

βάνα ατμούμε τον φρεσόν ή γυίο ενός πουροβόγγου δέντρου Πόδες νύχτα
λού παρκού χαμώνα δε γαλακίσταμε ή γουμα δαγκασί μια νηοειά
Πού θυμαρίσμε λαταμμένα ή ξύλα και πόδες φρε, δει ξευρα -
σμε λό μάη μας και δει ανκότεροβισε ή καρδιά μας, ολόμμεν δρεπο
δραμα ενός βουτου δλωμίνου ή ενός ραφίμω τσπίου, ούσο
εό πράσινο χρωμα ήν πουροβόγγιν δένδραν δεράφει; και πόδες
πάζι φρε, βρετολα, βω ή παιδρο, μαυριά ήπ ήν πημε ή λφο.
σφαίρα ήσ πομ, δει άποίσαμε λα ή ξεφόνια μας, ηλ να ρουφίζουμε
όσο πιο πορ ή ριπασμε, λού καιρό ή φωσφω άερα του ή παιδρου,

Τό άινο του βρέφου, τά πιο πορ ή πιηριόδια ήν παιδι
σα δρακ ή λα μαδί μαλα ήν μαδίμα, ^{ταραβή του γέσου ή} λα ραφία, λα φανείφα
τα μαράβι ^{οι πόρτες ή λα ή φραδρα και} στα σπια με' οη ή πο άπο ήξο ηνωμένο εϊται δει
εϊται ηθαδ ή πζούοια με' άπαρσίλα, ^{ποι με άνει, το δέντρο. δε}
δα' ήπ ηχε πομιομος ^{καί πορ αν δει ήπ ηχε το δέντρο τί ήξω;} καί πορ αν δει ήπ ηχε το δέντρο τί ήξω;
δει δα ήπ ηχαμε οίε μεν οί ήνδρωποι με' ούε ήγα φώα
χαρεί να ήπαρχον λα δέντρα ή λα φυτά. Δχεδύ όη ή παρτα
τάρφα, ουμροοιλα από ήν χαιδα, τα φυτά -

Τό δειμα άμωσ χρεάφλα πιο ήγαλα ή άπποξιν: τα δειμα δέ με
δίνου μονάχα το ήξο του ηά μελανα ή ηά ήγει πορταόηξηχοι
οει. δει μεν δίνου μόνο μερ ηόρεπα, δροσρα ή ραφίμα δειμαλε
ή χρεάφλα
πορ ητοι ήν ήπαδα και φέρον ήν άποδοξη δειμαί.

Πωλα-πρωτα όηαι ήρεποιοιτα ή δειμα δειμαίμεν ήν προ ήδογη
και ή ηή χρεά: αν ήτα ηχ ήνα μεπο, ήνα περιόη και ής ήρε του
ήν ποδην ήν άφειώηη οίη ήρεποίχοι ήν δειμα του, α το δ ήνδρωποι,

στην δ' ἀφ' ἑαυτῆς μόνο καὶ τὰς ψυχὰς, τὰ φῶς ἔχει ζωὴν καρπὸν καὶ δένδρον, ἀπὸ τοῦ ἑαυτῆς ἑαυτῆς —,
δε' ἔμελλεν ποτε νάναι καμὸς. Μυδρα μὲν ἐκρίματα καὶ ἐδύματα δέντρα ζῶν
καὶ ἢ ἐκχυρολυμῆτος. Κινῶν καὶ ~~ἐκ~~ ἐκ τῆς φωνῆς τῆς ἐδωρομοδίας τὴν ἐξ
πέπει μαροπομπῆτος. Πῶς πομπῆς, οἱ πρὸς πομπῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς φωνῆς,
κινῶν καὶ φωνῆς τοῦ δένδρου, ἐκ τῆς φωνῆς τῆς φωνῆς ὅταν καὶ ἔκ τῆς φωνῆς
ἂν ἀναδομῆται καὶ ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ μετὰ τὴν φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς
τοῦ οὐκ ἐκ τῆς φωνῆς ἢ τῆς φωνῆς ^{ἐκ τῆς φωνῆς} ἐκ τῆς φωνῆς τῆς φωνῆς
καὶ σιβαροῦ ἐκ τῆς φωνῆς. Τὸ δένδρον, ἢ πομπῆς καὶ δένδρον, ἔχει δὴ τὸν φωνῆς
ἐκ τῆς φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς καὶ μὴ τῆς φωνῆς ἀναδομῆται ὁ δὲ φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς
μὴ τῆς φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς καὶ τῆς φωνῆς καὶ τῆς φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς
τοῦ δένδρου δένδρον ἐκ τῆς φωνῆς, πομπῆς ἢ φωνῆς φωνῆς. Ὁ ~~φωνῆς~~
Rousseau ἀναδομῆται μὲν ἐξ αὐτῆς φωνῆς, ὅταν φωνῆς οὐκ ἐκ τῆς φωνῆς
δένδρον: "O! Nature. O! ma mère! Me voici tout sous ta seule garde!"
ἔχει σφῆρα πρὸς τὸν καρπὸν ἔχει πρὸς τὸν καρπὸν μὴ τῆς φωνῆς,
σιβαροῦ, κομπῆς καὶ μετὰ τῆς φωνῆς, πομπῆς ἐκ τῆς φωνῆς καὶ καρπὸν
ἀναδομῆται ἐκ τῆς φωνῆς καὶ διμορφῆται ^{ἐκ τῆς φωνῆς} καὶ πομπῆς νὰ φωνῆς οὐκ
μετὰ τῆς φωνῆς, ἐκ τῆς φωνῆς. ἢ φωνῆς, ἢ φωνῆς, ἢ φωνῆς καὶ ἢ φωνῆς
σφῆρα φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς πομπῆς οὐκ ἐκ τῆς φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς.
μπαροῦν φωνῆς νὰ τῆς φωνῆς οὐκ ἐκ τῆς φωνῆς, πομπῆς μὴ τῆς φωνῆς βέ-
βαια νὰ τοῦ δένδρον ὅποια φωνῆς, φωνῆς, φωνῆς, φωνῆς.
Ἄλλὰ τὰ δένδρα καὶ τὰ φωνῆς τῆς φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς,
πομπῆς ἐκ τῆς φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς καὶ πομπῆς τῆς φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς
ἀναδομῆται ἀναδομῆται καὶ πομπῆς. φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς ἐκ τῆς φωνῆς
ἀναδομῆται ἀναδομῆται ὅσο ἀναδομῆται ἐκ τῆς φωνῆς ^{ἐκ τῆς φωνῆς} ἀναδομῆται
καρπὸν μὲν φωνῆς, μετὰ τῆς φωνῆς, μετὰ τῆς φωνῆς, μετὰ τῆς φωνῆς, τῆς φωνῆς
ἀναδομῆται, πομπῆς ἀναδομῆται δε' δὲ ἀναδομῆται νὰ φωνῆς.

τα' δακρυα, τα' μύξα, τα' πορευόμενα (λίχουσα μύξα καὶ σπέρμα), τα' χυμώδη, τα'
κερύνια, τα' χροῦσπια εἶναι πρῶτος ἔμφων ἔχρα γὰρ τὸν ἴδιον μα, καὶ γὰρ
τὸ ἴδιον μα.

Ὑπόθετον ἔβαντα δέντρα ἔδέντρα: καρποφόρα ἔμφω, κειμένη ἔφυλλοβοτα. Ὁρα
ὄφθαλμο ὄφθαλμο, χροῦσπια, ὄφθαλμο καὶ πρῶτον σε μῆ, κληρονομία ἔφθα
δύο. Ἐπιπέδον αὐτὰ ἔφθα μὲ τὸ ἴδιον μα. καὶ ἔφθα
ὄφθαλμο μὲ τὸ ἴδιον μα, ἔφθα ὄφθα μῆς ἀπόστασε ἢ ψεύδων ἔφθα
εὐνή μὲ τὸ ἴδιον μα, τὸν κερύνιον, τὸν γερύκω, τὸν κερύνιο ἔφθα,
εἰς καὶ τὸν καὶ τὸν. Στὸ δέντρο ἔφθα, σε καθε δέντρο ἔφθα
εἶνα ἔφθα καὶ ἔφθα ἔφθα. Ἐνα πρῶτον ἔφθα ἔφθα
εἶνα μῆ, τὸ ἴδιον μα ἔφθα ἔφθα. Μὲ πρῶτον ἔφθα
μῆ καὶ τὸ ἴδιον μα καὶ ἔφθα, τὰ πρῶτον ἔφθα
τὰ ἔφθα ἔφθα τὸ ἴδιον μα, τὸν ἔφθα ἔφθα ἔφθα, τὰ
πρῶτον ἔφθα τὸ ἴδιον μα ἔφθα ἔφθα. ἔφθα μὲ ἔφθα
τὸ ἴδιον μα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα
τὸ ἴδιον μα, τὸ ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα
καὶ ἔφθα καὶ ἔφθα ἔφθα ἔφθα. Μὲ ἔφθα ἔφθα
καὶ ἔφθα ἔφθα τὸν οἱ ἔφθα, τὰ ἔφθα ἔφθα ἔφθα
ἔφθα, ἔφθα ἔφθα ἔφθα τὸν ἔφθα, τὰ ἔφθα, τὰ ἔφθα
~~ἔφθα ἔφθα~~, καὶ ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα, καὶ οἱ ἔφθα ἔφθα
ἔφθα τὰ δέντρα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα
καὶ ἔφθα ἔφθα καὶ ἔφθα ἔφθα τὸν: ἔφθα ἔφθα ἔφθα, τὸ ἔφθα
τὸν δέντρο, καὶ ἔφθα ἔφθα ἔφθα ἔφθα, μέ τὸ ἔφθα
τὸν ἔφθα τὸν ἔφθα τὰ ἔφθα. οἱ ἔφθα ἔφθα ἔφθα

Ποδιά μασεί φάρμα δάφνης και θράψα λωύ χειρισμοί του Νοξία . με
 λυή κολλαρία λυ ~~στην Αφροδίτη~~ ή Αδωνά ολόθρηνα λυ με λωύ
 ποσειδωνα κάρει ν' αναβασίτων ή ήπει ^{τοίην Αφροδίτην} ~~επει~~ ή Αφροδίτη έχει
 άγαστι λυ φάρμα, ή Κοβαί λυ πύλο, ο Νουίανας λωύ κωπαιόσι πύ
 στοιχίμν ή φάρμακο ήα με λωύ σήμερα λωύ κομμυλίαια . ~~επει~~
~~ή~~ ο κέδρος με λωύ εδωδιέλου άφραδύαιε ούς εδραυόες ή
 ή ουμά είναι ήους λωύ δέντρο του χειρισμοί άφραδύισο.
 ο δρόν και ή χεύμν σέλιον γάν σμβοζα λωύ χεύμν
 και ούλν έσοχη με ^{νύμα} // ή άφροδίτη μινδαιά με έφιντε
 και μίνα, χυεί νάμα πουαύ, και θράψα με πρεσολά μου
~~δρόν λωύ εδωδιέλου ή φάρμακο~~ άφραδύαιε με ποδιαι
 άφροδίτη με άφροδίτη με άφροδίτη με άφροδίτη με άφροδίτη με
 νει άφροδίτη με άφροδίτη με άφροδίτη με άφροδίτη με άφροδίτη με
 μας χροίμας με έυχοίμας μου, ποίνα έόνειρο
 καθε άφροδίτη μου . Για λυ άφραδύισο του άφροδίτη
 άφροδίτη άφροδίτη άφροδίτη άφροδίτη άφροδίτη άφροδίτη
 να έφραδύαιε ~~ή~~ δέντρο . Θά ~~ή~~ άφροδίτη έλοι άφροδίτη ή
 άφροδίτη άφροδίτη, ποίσι και άφροδίτη άφροδίτη και με
 γάρον άφροδίτη ολόθρηνα . άφροδίτη έφραδύαιε άφροδίτη άφροδίτη
 του . Σημ έσοχη του άφροδίτη οί γάρον ή άφροδίτη άφροδίτη
 λωύ ή άφροδίτη "φρονδοσύν" ή άφροδίτη λωύ με άφροδίτη . άφροδίτη άφροδίτη
 άφροδίτη άφροδίτη με λωύ άφροδίτη λωύ άφροδίτη άφροδίτη άφροδίτη
 άφροδίτη λωύ άφροδίτη : ή άφροδίτη άφροδίτη άφροδίτη άφροδίτη

Στάθμιά μας ἔσ' εἶναι οὐδὲν: Φυλῆε, Ὑραπῆε
καὶ Πελοποιεὶδα δένδρα. Μὰ, τό κἀδύνο κἀθε
νέεσ γεννιάσ.

A handwritten signature or scribble in dark ink, consisting of several overlapping loops and lines, positioned to the right of the main text.